

Több ezren dicsérni Istent

Július 7-én 19 órakor mindenki számára nyitott és regisztrációhoz nem kötött ünnepi úrvacsorai istentisztelettel indul „A föld sója” közép-európai keresztény találkozó Budapesten, a Tüskecsarnokban.

A több ezer fős, nemzetközi esemény házigazdája a Magyarországi Evangélikus Egyház, mottója pedig a *Máté evangéliumából* jól ismert jézusi üzenet: „Ti vagytok a föld sója.” (5,13) A huszonöt éves múltra visszatekintő találkozót most először tartják Magyarországon.

A nyitó istentiszteleten, július 7-én, csütörtökön 19 órakor *Gáncs Péter* elnök-püspök hirdet igét, mellette *Molnár Lilla* szolgál majd. Az alkalmat a Magyar Televízió rögzíti, és július 17-én, a Szentháromság ünnepe utáni 8. vasárnapon 11 órától sugározza a Duna Televízió csatornáján, de érdemes a helyszínen lenni, mert ritka és erős adó alkalom több ezer fős, nemzetközi közösségben dicsérni Istent.

A nyitónap különlegessége még, hogy az istentisztelet után közös meccsnézésre is van lehetőség, hiszen a szervezők jóvoltából a labdarúgó-Európa-bajnokság elődöntője is látható lesz a Tüskecsarnokban.

Az ökumenikus találkozó keretében a lelki és társadalmi kérdésekkel foglalkozó beszélgetések, előadások mellett sporteseményeket, koncerteket, tematikus városnéző sétákat is szerveznek. A főelőadás július 9-én, szombaton 16 órakor várja az érdeklődőket. *Balog Zoltán*, az emberi erőforrások minisztere és *dr. Heinrich Bedford-Strohm*, a Bajorországi Evangélikus Egyház püspöke beszélget a reformáció és az egyház jövőjéről.

Kiemelt előadóként lesz jelen *Pál Feri* atya, de *Süveges Gergő* vezetésével fórumot is tartanak július 8-án 15 óra 30 perckor a családok helyzetéről, a családmódellek változásáról *Novák Katalin* családügyi államtitkár és *Ryszard Bogusz* lengyel evangélikus püspök részvételével.

A szintén mindenki számára nyitott és regisztrációhoz nem kötött záró istentiszteleten, július 9-én, szombaton 19 órakor *dr. Fabiny Tamás* püspök hirdet igét. Az alkalom elején pedig a fellépő kórusokból egyesített, egyedülálló, nemzetközi énekkar *Kodály Zoltán Budavári Te Deum* című művét adja elő. Az istentisztelet után a résztvevők a reformációi évforduló alkalmából ötszáz gyertyát úsztatnak le a Dunán a közeli Kopaszi-gátnál.

■ K. B.

Az istentiszteletek helyszíne: Tüskecsarnok, 1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 7. További információ a <http://foldsojatalalkozo.hu/> programok internetes oldalon.

Pitvaros 200

KISS TAMÁS FELVÉTELE

A hányatott sorsú Csongrád megyei falu alapításának kétszázadik évfordulóját ünnepelte múlt vasárnap a helyi gyülekezet és a településről elszármazott szlovákok küldöttsége. A délelőtti istentisztelet elején *Csonka Zsuzsanna* helyi lelkész magyarul, *id. Kutyej Pál* nyugalmazott lelképász pedig szlovákul köszöntötte az egybegyűlteket, igehirdetéssel *Gáncs Péter* püspök szolgált.

Folytatás a 3. oldalon ►

Csikvándi gyülekezeti nap

A szomszédos egyházközségekkel közösen tartottak gyülekezeti találkozót június 25-én, szombaton a csikvándi evangélikusok. Bakonytamásból, Bakonyszentlászlóról, Sikátorból és Zircről is érkeztek vendégek, hogy együtt töltsék a délutánt a helyiekkel. A program istentisztelettel kezdődött, melyen *Szagos Csaba* bakonytamási lelkész prédikált Jn 20,19b alapján. Ezután *Bácsi János* helyi lelkész a csikvándi kas-

tély pincehelyiségébe invitálta a jelenlévőket, ahol szeretetvendégség keretében hallgathatták meg *Szemerei János* püspök előadását. A Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület lelkészi vezetője a dunántúli magyar evangélikuság ötszáz éves múltjáról, illetve a jelen feladatairól beszélt az érdeklődő hallgatóságának. A jó hangulatú együttléte a gyülekezetek a tervek szerint jövőre megismétlik.

■ A. M.

Egyetemi tanévzáró a zuglói templomban

Az Evangélikus Hittudományi Egyetem (EHE) százhuszonötödik tanévének záróülését június 17-én, pénteken, a tanévzáró istentiszteletet követően tartották a zuglói evangélikus templomban. Az ünnepi alkalmon közel negyven végzős hallgató vehette át diplomáját – köztük az Evangélikus Információs Szolgálat két munkatársa –, valamint jubiláns lelkészeket is köszöntöttek.

„Miért cserélnék álomra az igét?” – tette fel az évzáró istentiszteleten a kérdést *dr. Korányi András*. Az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektorhelyettese többek között arra hívta fel a figyelmet, hogy sokan álmodásban ringatják magukat. A teológiai oktatás célja olyan felkészítést nyújtani a hallgatónak, hogy élni tudjanak küldetésükkel.

Korányi András beszédében kitért arra, hogy bár sokan nem hallgatják az igét, az ige hirdetőinek mégis az a feladatuk, hogy az örömhír mindenkihez eljuthasson. „Bennünk van a remény, hogy itt van az az álomcsapat, amely a közeledést, a másoknak való segítséget, az ébredést meg fogja hozni” – fo-

galmazott a labdarúgó-Európa-bajnokságra utalva az egyháztörténész-professzor.

Dr. Szabó Lajos, az egyetem rektora a minőségi munkára és a hivatás fontosságára hívta fel a figyelmet a záróülésen. „Közelebb kerülünk egymás életéhez, egy krisztusi élet útjához?” – hangzott el a kérdés. A rektor ráirányította a figyelmet, hogy sokan élnek kétségbeesésben, nélkülözésben és magányban, akiknek valódi segítséget kell nyújtani. Kiemelte, hogy a most lelkészi, tanári vagy gyülekezeti közösségépítési pályára lépő generációnak nehéz, de hivatással átitatott feladata lesz.

Folytatás a 2. oldalon ►

A HÓNAP IGÉJE

Az Úr így felelt: Elvonultatom előtted egész fenségemet, és kimondom előtted az Úr nevét. Kegyelmezek, akinek kegyelmezek, és irgalmazok, akinek irgalmazok. (2Móz 33,19)

Ki ez a csodálatos Isten, akivel itt találkozunk Mózes és népe? Ki ez a csodálatos Isten, akivel bizonyára már te is találkoztl? Akit nem lehet eltéríteni elképzelésének útjáról, és aki elérhető egy imádsággal, mert szeret. Nem azért, mert megérdemled. Nem azért, mert nagyon buzgón és hosszan imádkoztl. Nem azért, mert különösen is

jó vagy. Hanem azért, mert szeret. Mert tervébe belesimul szeretete is, amelyet elsősorban abban mutatott meg, hogy érted és helyetted, a bűnös ember helyett adta halálra egyszülött Fiát, hogy a jogos ítéletet ő magára vegye. Minden emberért. Akik közt én is ott vagyok. És azért változtat tervén, mert ennek a lehetősége is benne van a tervében. Azért, mert nem a maga fenséges isteni igazságát akarja megvalósítani, hanem a te üdvösségedet. Azért, mert kedve telik a jó cselekvésében és a szeretet kiárasztásában. Mert ő a szeretet.

Miért könyörült, amikor Mózes imádkozott igénkben? Miért könyörült, amikor te is hozzá menekültél?

Életünk számtalan eseménye között látjuk keze munkáját és szíve szeretetét. Miért leltél békességet imádságod közben? Mert ilyen Istenünk van. Aki akkor is melletted áll, vagy munkálkodik érted, amikor látszólag nem történik semmi.

Igénk szerint abban mutatkozik meg nekünk Isten dicsősége (ökumenikus fordítás: fensége), hogy könyörül és kegyelmez. Sőt abban, hogy az biztos, tapasztalható, átélhető és maradandó lesz. Ezt fejezi ki, hogy kétszeresen mondja: könyörülök, akin könyörülök, és kegyelmezek, akinek kegyelmezek. Ez nemcsak azt jelenti, hogy akármit akar a porszem ember, az Úr tervével nem lehet szembeszáll-

ni, de azt is, hogy amit tesz az Úr, az kegyelem és irgalom.

Amikor Mózes megkapja az ígéretet, hogy vele lesz, és „hátról” megláthatja őt, azt is hozzáteszi Isten: „Íme, van itt hely nálam; állj a kősziklára! És amikor dicsőségem elvonul előtted, a kőszikla hasadékába állítalak, és kezemmel betakarlak...” (2Móz 33,21–22; újonnan revideált Károli fordítás) Téged, engem is hívogat. Egy kedves testvérem úgy tért meg, hogy hallotta ezt az igét és a hívást, amint Jézus ezt mondja: állj mellém a kősziklára, én a hasadékban elrejtelek az Atya haragja elől, mert én állok az ítélet helyére éretted. A kereszten megmentőd leszek. És ez a testvér egy

életre boldog és hűséges keresztyén lett. Te is az vagy? Te is az lehetsz. Csak vedd komolyan, hogy az Úrra van szükséged. Van hely nála, állj a kősziklára!

Az énekes bizonyásgtevő így mondja: „Aki értem megnyíltál, / Rejts el, ó, örök kőszál! / Az a víz s a drága vér, / Melyet ontál bűnömér, / Gyógyír legyen lelkemnek, / Bűntől s vádtól mentsen meg! // Törvényednek eleget / Bűnös ember nem tehet; / Buzgóságom égne bár, / S folyna könnyem, mint az ár, / Elégtételt az nem ad, / Csak Te válthatsz meg magad. // Jövök, semmit nem hozva, / Keresztedbe fogózva...” (Énekem az Úr! 2, Dicséreték 12)

■ SZÉLL BULCSÚ

EHE-tanévzáró

► Folytatás az 1. oldalról

„Sokszínű együtt szolgálás, szolgálatvállalás, a szolgálatra hívás dinamikus és együttes jelenléte az élő és megújuló egyház igazi ismertetőjele” – fogalmazott a rektor.

Szabó Lajos beszámolt arról, hogy a tanévben az oktatási tevékenység mellett az EHE-n több konferenciát szerveztek, könyveket adtak ki, valamint elindították az evangélikus szabadegyetemet. Utóbbiról Korányi András elmondta, hogy nagyon nagy érdeklődés övezte az első félévet. A heti rendszerességű, mindenki számára nyitott előadásokat kínáló sorozatot összelelt megújult tematikával folytatják.

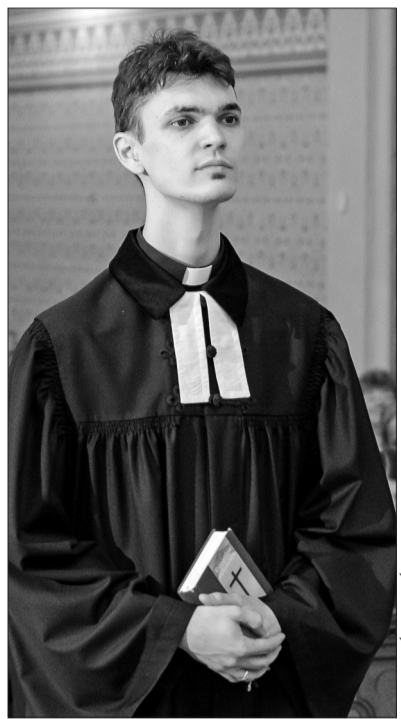
Az ünnepi ülésen dr. Csepregi Zoltán, az egyetem professzora a Dr. Solyom Jenő Alapítvány jelentését ismertette.

A tanévzáró istentiszteleten az EHE énekkara működött közre *Wulfné dr. Kinczler Zsuzsannának*, az egyházzenei tanszék adjunktusának vezényletével; orgonán játszott *dr. Finta Gergely* docens, a tanszék vezetője. Az ünnepi ülésen fellépett a Közel zenekar.

■ GALAMBOS ÁDÁM

Lelkészsé szentelt zeneszerző

„Teológushallgató még ennyit nem kérdezett a Luther-kabátról” – így jellemezte dr. Szabó Lajos, az Evangélikus Hittudományi Egyetem (EHE) rektora a köszöntésében *Hajdúch-Szmola Patrikot*. A Déli Egyházkerületben idén elsőként ordinált lelkész hat évig várt arra, hogy végre felölthesse a liturgikus öltözetet. Ez a pillanat június 18-án jött el, amikor a faszori evangélikus templomban *Gáncs Péter* püspök lelkésszé avatta.

KISS TAMÁS FELVÉTELE

A templomban tömött sorok várták a lelkésszentelést: családtagok és barátok, valamint a faszori, a csömöri, a kondorosai, a kelenföldi, az újpesti és a pilisi evangélikus gyülekezet képviselői is részt vettek az alkalmon.

Gáncs Péter elnök-püspök a 61. zsolttár Patrik által választott része alapján hirdette Isten ígését. „*Akkor állandóan énekel nevedről, naponként teljesítem, amit megfogadtam.*” (Zsolt 61,9) – hangzott az igevers, amely alapján *Gáncs Péter* elmondta, hogy bár *Patrik* zenészből lett lelkész, mégsem kell választania a két hivatás között. A lelkézi munkát is lehet a zenei időmértekek alapján *presto, allegro* vagy épp *moderato* tempóban végezni. A püspök mégis azt javasolta a lelkészjelöltnek, hogy először *andante*, azaz lépésben haladjon előre. Nem elég azonban csak a zenében kibontakoznia, hiszen *Patrik* az evangélium hirdetésének szolgálatát vállalta magára, amelyben naponként újra és újra megerősödvé kell előrehaladnia. Ezen az úton az első állomás a pécsi evangélikus gyülekezet lesz, ahol *Patrik* augusztustól beosztott lelkészként fog szolgálni.

Az ordinációt *Gáncs Péter* püspök, *dr. Szabó Lajos*, az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora és *Aradi György*, a Budapest-Faszori Evangélikus Egyházkerület lelkésze végezte. Az eskütétel után a jelen lévő lelkészek sze-

mélyes áldással és a *Confirma* elének-lésével bocsátották útra szolgatársukat. Az úrvacsorai liturgiát immár frissen felavatott lelkészként *Patrik* végezte *Johann Gyula* csömöri lelkész közreműködésével.

Az ünnepi istentisztelet végén elsőként *Aradi György*, a Patrikot teológiára küldő faszori gyülekezet lelkésze köszöntötte őt egy másik zsolttár szavaival: „*Erőm és éneke az Úr, megszabadított engem.*” (Zsolt 118, 14) Jókivánóságában megemlítette, hogy bár *Patrik* korábban karmesterként is állt a faszori oltár előtt, azt kívánja, hogy elkövetkező szolgálatában a karmesterpálca Isten kezében legyen. Az EHE képviselőjében dr. Szabó Lajos rektor, a Déli Egyházkerület nevében pedig *Gáncs Péter* püspök és *Radosné Len-*

gyel Anna felügyelő köszöntötte a felavatott lelkészt.

Hajdúch-Szmola Patrik a csömöri evangélikus gyülekezetben végezte hatodéves szolgálatát. Mentora, *Johann Gyula* azt kívánta neki, hogy mindig őrizze meg azt a gyermeki örömet, amellyel emberi kapcsolataiban részt vesz. A köszöntés részeként a csömöri gyülekezet kórusa is szolgált. Végül pedig *Patrik* leendő principálisa, *Ócsai Zoltán*, a Pécsi Evangélikus Egyházkerület lelkésze köszöntötte őt néhány szóban. Az istentisztelet után a faszori evangélikus gimnáziumban szeretetvendégséggel, a különböző gyülekezetek képviselőinek finom házi süteményei mellett folytatódott az alkalom.

■ KOVÁCS BARBARA

Hajdúch-Szmola Patrik vagyok, 1988-ban születtem Szegeden. Gyermekkora Kondoroson töltöttem, ahol konfirmáltam, később orgonáltam is. A békcsabai konzervatóriumban cselló szakon tanultam, ezzel párhuzamosan zeneszerzői tanulmányokat folytattam Szegeden és Budapesten. 2007-től a budapesti Bartók Béla Konzervatórium zeneszerzés szakos (és hárfa mellékszakos) hallgatója voltam, *Kocsár Miklós* zeneszerző osztályában végeztem 2010-ben. Két zeneszerzői est van a hátam mögött: 2009-ben a Művészetek Palotájában és 2010-ben a Nádor Teremben. A budapest-faszori gyülekezetből indultam a teológiára. Felsőfokú tanulmányaimat az Evangélikus Hittudományi Egyetem mellett ösztöndíjjal a Kelet-finnországi Egyetem filozófiai fakultásán végeztem. 2015 óta tartó megbízással vezetem az MEE könnyűzenei munkacsoportját, a gyülekezeti zenélés elkötelezett híve vagyok. Hatodévesem Csömörön töltöttem. Szolgálatomat nagy lelkesedéssel és nyitottsággal kezdem meg a pécsi gyülekezetben.

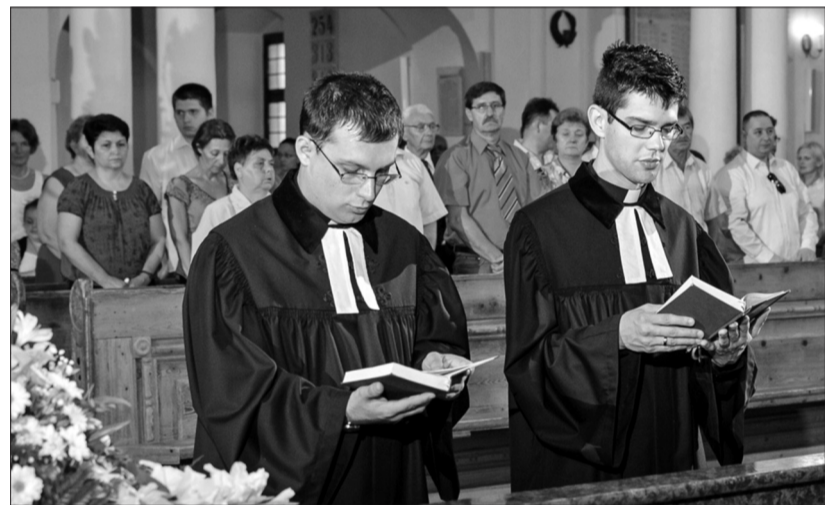
Ordinációk Orosházán

Kettős lelkésszentelés színhelye volt június 25-én az orosházi evangélikus templom: *Kasza Gábor* (képünkön balra) és *Szöllősi István Sándor* mint jó barátok és immár mint szolgatársak álltak egymás mellett az oltárnál.

Gáncs Péter elnök-püspök prédikációjában hangsúlyozta, hogy a lelkézi szolgálatnak nem szabad magányos szolgálatná válnia. A lelkészjelöltek szívére helyezte, hogy bátran merjenek segítséget kérni a mindenség Urától, de lelkészársáiktól is, miként azt mentorgyülekezetekben is megtapasztalhatták. *Kasza Gábor* Soltvadkerten élhette meg a gyülekezet és az intézmények együtt munkálkodását, *Szöllősi István Sándor* pedig Árpádföldön, Cinkotán és Mátyásföldön érezkelte a pesti gyülekezetek megtartó erejét és az önkormányzatok, civilszervezetek, gyülekezetek jó viszonyát. *Gáncs Péter* elmondta, hogy *Kasza Gábor* Györkönyben kezdi meg szolgálatát, *Szöllősi István Sándor* pedig Nyíregyházán fog szolgálni feleségével együtt mint iskolalelkész.

Az ordinációt *Gáncs Péter* püspök, az Evangélikus Hittudományi Egyetem képviselőjében *dr. Korányi András* rektorhelyettes és *Ördög Endre* orosházi igazgató lelkész végezte. Az eskütétel után a jelen lévő lelkészek személyes áldással és az orosházi *Vivit* énekkar szolgálatával bocsátották útra szolgatársaik. Az úrvacsora liturgiáját – immár frissen felavatott lelkészként – *Gábor* és *Sándor* végezte.

Az istentisztelet végzetével elsőként a soltvadkerti gyülekezet kórusa köszöntötte a lelkészeket, majd *Ördög Endre* hívta fel a figyelmüket arra, hogy a *familia Dei*, a küldő gyülekezet mindig visszavárja őket. Az Evangélikus Hittudományi Egyetem képviselőjében *dr. Korányi András*, a Déli Egyházkerület nevében pedig *Gáncs Péter* püspök és *Radosné Lengyel Anna* felügyelő köszöntötte a felavatott lelkészeket. A cinkotai gyülekezet énekkarának, illetőleg a mentorgyülekezetek lelkészeinek (*Homoki Pál*, *Vető*

KISS TAMÁS FELVÉTELE

István) köszöntése után a frissen felavatott pásztorok köszöntötték családtagjaikat és barátaikat.

Az istentisztelet után a Székács József evangélikus gimnáziumban sze-

retvendégséggel, a különböző gyülekezetek képviselőinek finom házi süteményei és kiváló minőségű borai mellett folytatódott az ünnepi alkalom.

■ KÁRNÁYCSKI ESZTER

Kasza Gábor orosházi származású teológus vagyok. Orosháza számomra mindig is fontos volt, mivel a helyi evangélikus általános iskolába, gimnáziumba jártam, és a gyülekezeti kötődésem is onnan gyökerezik. Az orosházi gyülekezetben szolgáló lelkészek, hitoktatók és tanárok nagy hatást tettek rám. A különböző gyülekezeti alkalmakról és táborokról számos örömteli emlékem van. Az evangélikus identitásom kialakításában az orosházi evangélikus gyülekezet rendkívül sokat segített. Hatodéves gyakorlatomat a soltvadkerti gyülekezetben töltöttem; itt élményekkel gazdagodtam, és jó néhány barátot szereztem. Sokat tanultam és fejlődtem ebben a gyülekezetben. Úgy gondolom, ez nagyban hozzá fog segíteni az elkövetkezendő lelkézi szolgálatom ellátásához. Nagyon várom már az aktív lelkézi szolgálatot, mind a fiatalok, mind az idősebbek között.

Szöllősi István Sándornak hívnak. Orosházán születtem és nőttem fel. Óvodától a gimnáziumig az evangélikus oktatási intézmény padjait koptattam. A gyülekezetemmel, illetve a lelkéseimmel mindig is élő kapcsolatom volt, de az elhívás csak a gimnázium utolsó évében érett bennem elhivatottsággá. 2009-ben kezdtem meg teológiai tanulmányaimat. A teológia első évében ismerkedtem meg *Kárnyáczki Eszterrel*, akivel a 2014/15-ös tanévet a németországi Neuendettelsauban töltöttük teológiai ösztöndíjon. Az ösztöndíjas évem alatt az interkulturális teológia, illetve a gyakorlati teológia területein végeztem tanulmányokat. Hatodéves gyakorlatomat Cinkotán töltöttem, mentorom *Vető István* lelkész úr volt. Párommal, *Eszterrel* 2016 nyarán kötöttünk házasságot. *Eszterrel* együtt, egymás mellett szolgálva tervezzük közös jövőnket.

Protestáns etikai kézikönyv készül

A reformáció kezdetének ötszázadik évfordulója alkalmából protestáns etikai kézikönyvet jelentet meg a Luther és a Kálvin kiadó 2017-ben. A hiánypótló mű szerzői evangélikus és református teológiai tanárok – jelentették be a Debreceni Református Kollégiumban szerzői konzultáció keretében tartott sajtótájékoztatót.

Hafenscher Károly, az Emberi Erőforrások Minisztériumának miniszteri biztosa, a kézikönyv megjelenését támogató Reformáció Emlékbizottság vezetője kiemelte: az ötszáz éve Luther kilencvenöt vitatételével elindult megújulási folyamat nem az egyetlen, de mindenképpen a legjelentősebb Európa

szellemtörténetében és a kereszténység kétezres éves történetében. Ez a megújulási igény végigkísérte az elmúlt ötszáz évet, amelyre megfelelően kell emlékezni, és a következő ötszáz évet ennek figyelembevételével kell tervezni. *Fazakas Sándor* egyetemi tanár, projektvezető hozzátette: az új kézikönyv „interdisz-

ciplinárisan közelítve igyekszik etikailag reflektálni arra a keresztyénséget végigkísérő kérdésre, hogy mit cselekedjünk”. A kézikönyv a keresztyén emberek döntéseit igyekszik segíteni olyan elvek, normák tisztázásával, amelyek a Biblia, a filozófia terén rendelkezésre állnak – magyarázta. A professzor a projekt céljai között említette a reformátori egyházak etikai tanításának megfogalmazását a 21. század európai és magyar társadalmi realitásainak figyelembevételével, a protestáns etika tárgyköreinek és témáinak bemutatását, az önálló er-

kölcsi véleményformálás lehetőségének a kialakítását, valamint a párbeszéd segítését etikai témákban a társadalmi és a tudományos közéletben.

A protestáns etikai kézikönyvet közösen megjelentető két kiadó, a Luther és a Kálvin igazgatója, *Kendeh K. Péter* és *Galsi Árpád* elmondta: nemcsak lelkészek és szakteológusok, hanem a protestáns egyházak etikai tanítása iránt érdeklődők számára is készül a könyv, amely szándékaik szerint használható lesz a képzésben és a továbbképzésben is.

Az etikai kézikönyv várhatóan 2017 első felében jelenik meg több ezer példányban.

Forrás: MTI

Az ünnepi ülés keretében az Evangélikus Hittudományi Egyetem jubiláns lelkészeket is köszöntött. Az ünnepelték nevében *Kertész Géza* lelkész mondott beszédet. Arany oklevelet kapott az ötven éve, 1966-ban végzett *Blatniczky János*, *Kendeh György*, *Kertész Géza Tibor*. Gyémánt oklevelet vehetett át a hatvan éve, 1956-ban végzett *Havasi Kálmán*, *Magyar László*, *Misura Tibor*. A Dr. Solyom Jenő Alapítvány díját az alapítvány kuratóriuma *A pénz mint teológiai probléma* című doktori értekezésének elismeréséül *Szabó B. András* evangélikus lelkésznek ítélte.

Pitvaros 200

► Folytatás az 1. oldalról

Prédikációjában a Déli Egyházkerület lelkészi vezetője a csodálatos halfogás történetén keresztül állította a reménység apostolát, Pétert példaként az egybegyűlteket.

A falu szlovák evangélikusainak döntő többségét az 1947-es lakosságcsere során Csehszlovákiába telepítették, helyükre magyar katolikusokat költöztettek, így az egykor mintegy kétezer lelket számláló evangélikus gyülekezet lélekszáma az eredetinek mintegy tíz százalékára zsugorodott, és az utóbbi évtizedekben is folytatódott a csökkenés: a gyülekezetnek ma mindössze mintegy harminc egyházfenntartója van. Az igehir-

dető mégis a reményről beszélt, hiszen a közösség, bár kicsi, él, és élni akar. Ezt a szép számú hittanos és a frissen felújított gyülekezeti ház is példázza.

A püspök hangsúlyozta, hogy az egyház küldetése hidakat építeni akkor is, amikor a környezetünkben csak rombolják őket. Erre a hídépítésre lesz alkalom az ötödik szlovák evangélikus egyházi napok rendezvénye Békéscsabán, amelyre mintegy kétezer szlovák evangélikust várnak hazánkából és a környező országokból, valamint „A föld sója” találkozó Budapesten, amely egész Közép-Európa evangélikusságát szólítja meg.

A pitvarosi ünnepre egybegyűlteket köszöntötte Igor Furdík békéscsabai

szlovák főkonzul. Mint mondta, bár nem értette a magyar nyelven hangzott prédikációt, már *id. Kutyey Pál* fordítása előtt is sejtette, miről volt szó. Vagyis nem az számít, hogy milyen nyelven, hanem hogy miről beszélünk!

Radosné Lengyel Anna évek óta a pitvarosi gyülekezet egyházfenntartó tagja és presbitere. Felügyelői látogatásai során érlelődött meg benne a döntés, hogy egyházfenntartói járulékaival ne egy jómódú budai gyülekezetet, hanem a nehéz sorsú pitvarosi evangélikusokat támogassa. A déli egyházkerületi felügyelő az ünnepi istentiszteleten így pitvarosiként köszönthette a vendégeket, arra biztatva őket, hogy alakítsanak ki élő kapcsolatot a helyi és az elszármazott evangélikusok között, hiszen ahogy Szlovákiában is szülőföldjüként emlékeznek sokan Pitvarosra, az itthon maradtak sem felejtik el a távolba szakadt földjeiket.

Hat – Pitvarosról kitelepített szlovákoknak is otthont adó – gyülekezet üdvözlét hozta *Andrea Lukačovská* diószegi (Sládkovičovo) lelkész. A köszöntések sorát az evangélikus gyülekezet felügyelője, *Dénes Erzsébet* és a lutheránus közösséggel jó ökömenikus kapcsolatokat ápoló *Kasuba Róbert* római katolikus plébános zárta, aki gyülekezetének tagjaival érkezett az egész falu számára fontos alkalomra.

■ KISS TAMÁS

A SZERZŐ FELVÉTELE

Őszi nemzetközi vezetői konferencia

Harmadik alkalommal rendezik meg Budapesten október 7-én és 8-án a Global Leadership Summit (GLS) nemzetközi vezetői csúcskonferenciát. A két-napos esemény védnökségét a Magyar Evangéliumi Szövetség – Aliansz és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa látja el.

A találkozó helyszínéül a MOM Kulturális Központ szolgál, ahol nyolc külföldi szakember – többek között amerikai lelkészek, sikerkönyvszerzők és üzletemberek – előadásai hangzanak majd el. Az idei alkalom magyar előadója *Lénárt Viktor*, a Piliscsabai Evangélikus Egyházközség beosztott lelkésze, a Grow Csoport vezérigazgatója.

Ez a felekezeti esemény segítséget nyújt ahhoz, hogy a résztvevők jobb

vezetőkkel váljanak, és magukévé tehesenek egy sokkal nagyobb víziót, amelyért Isten vezetésre hívta őket. A szervezők fő célja, hogy a vezetői készségfejlesztés révén segítsék a gyülekezetek növekedését.

Az eddigi tapasztalatok szerint ezeken az összejöveteleken rengeteg lehetőség áll az érdeklődők rendelkezésére, hogy a saját képességeiket és az általuk vezetettéket továbbfejlessék. A GLS bi-

zonyítottan hasznos eszköz a résztvevők számára, akik arról számoltak be, hogy a konferenciának köszönhetően gyülekezetük, szervezetük, missziójuk sokkal hatékonyabban működik.

A Chicago melletti, *Bill Hybels* lelkész által vezetett Willow Creek Gyülekezetből élőben közvetítik az eseményt Észak-Amerika-szerte 375 helyszínre. A továbbiakban a világ számos pontján megrendezik a GLS-találkozókat, ahogy hazánkban is 2014 óta.

A konferenciára kedvezményes egyéni és csoportos jegyek július 8-ig vásárolhatók az esemény honlapján, a www.glsHungary.hu-n.

Istentisztelet-közvetítés a Duna Televízióban

Bemutatkozik „A föld sója” közép-európai keresztény találkozó

Legutoljára Afrikából, Tanzániából hallottuk, hogy többeszes gyülekezet előtt prédikált az egyik evangélikus püspök, és keresztelt egyszerre vagy nyolcvan gyermeket. Ha az utóbbi tény nem is, a többeszes gyülekezeti jelenlét hamarosan Magyarországon is valóra válik, hiszen több mint háromszáz jelentkező „A föld sója” közép-európai keresztény találkozóra, amelynek július 7-i nyitó istentiszteletét felvételről közvetíti az MTVA valási szerkesztősége.

A közép-európai keresztény találkozó fiatal „gyülekezet”. 1991-ben alakult meg a kelet-németországi Görlitzben. A kezdetben háromnyelvű közösség mintegy háromszáz fővel indult, és folyamatosan növekedett. Igaz, közös istentiszteletre csak háromévente került sor, mindig a következő találkozókon. Ezeket az istentiszteleteket több mint tíz évig mindig Görlitzben ünnepelték. A gyülekezet sokáig német, cseh és lengyel ajkú maradt.

2005-ben azonban a cseh testvérek (szó szerint a Cseh Testvérek Evangélikus Egyháza) Prágába vitték a találkozót. Itt vett részt először az összejövetelen és a közös istentiszteleten több szomszédos ország evangélikus és református egyháza, így a Magyarorszá-

gi Evangélikus Egyház busznyi küldöttsége is. A gyülekezet évről évre nagyobb lett, Prága után Pozsony következett, majd Drezda, Wrocław és végül az idén Budapest.

A gyülekezet még nem épített templomot, mindig másutt tartja alkalmaikat. Hol az egyik főváros főterén, mint Pozsonyban, vagy az Elba partján, mint Drezdában, esetleg egy-egy sportcsarnokban, ahogy Budapesten is. Nem beszélhetünk valódi történelmi múltról, de arról igen, hogyan sikerült az évtizedes szétszakítottság, a háborús konfliktusok miatt egymással szembefordult népeket megbékíteni, majd az évek során baráttá tenni az egyházak és az

egyebek viszonyát. Sokat jelent, hogy az egyházvezetők minden alkalommal közös fórumon lépnek fel, és az egyház és a kor aktuális kihívásairól, a sikerekről és a problémákról beszélnek. Ez a budapesti találkozón is így lesz.

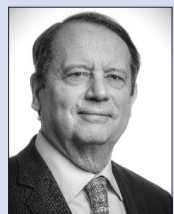
Az úrvacsorás nyitó istentiszteleten *Gáncs Péter* evangélikus elnök-püspök hirdeti majd az igét a „ti vagytok a föld sója” (Mt 5,13) textus alapján magyarul, ami azért fontos, mert a találkozó és ezzel együtt az istentisztelet is többnyelvű lesz. A nyitó istentiszteleten magyarul hangzik fel majd Isten igéje, és mivel a liturgiában számos más országbeli szervező is részt vesz, az imádságok, a bibliai igék és az énekek többek között németül, csehül, szlovákul, lengyelül szólalnak meg.

Szeretettel várunk mindenkit, aki szeretne jelen lenni ezen az alkalmon július 7-én este 19 órakor a budapesti Tüskecsarnokban. A belépés ingyenes, az istentiszteletet követően pedig a kivetítőkön megtekinthető a labdarúgó-Európa-bajnokság elődöntője.

Isten áldja meg előkészületeinket itthon és külföldön egyaránt!

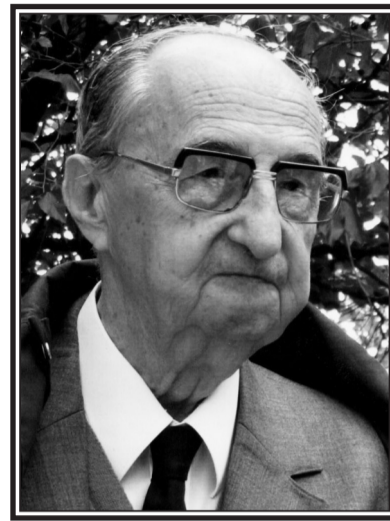
■ CSELOVSKYNÉ DR. TARR KLÁRA, az MEE Országos Irodája Ökumenikus és Külügyi Osztályának vezetője

Evangélikus istentisztelet a Duna Televízióban

Július 17-én, a Szentháromság ünnepe utáni 8. vasárnapon 11 órától istentiszteletet közvetít felvételről a Duna Televízió a budapesti Tüskecsarnokból. Igét hirdeti *Gáncs Péter* elnök-püspök.

In memoriam Schultz Jenő (1917–2016)

Evangélikus egyházunk legidősebb lelkipásztorától, *Schultz Jenőtől* búcsúztunk június 18-án, szombaton délután a vanyarci evangélikus templomban, ott, ahol negyvenegy éven át hirdette Isten igéjét a szeretett lelkipásztor.

Schultz Jenő 1917. december 2-án, advent első vasárnapján született Dunaegyházán papi családban, *Schultz Aladár* lelkész és *Bakay Mária* gyermekeként. A felvidéki Ocsován konfirmált, ahol anyai nagyapja, *Bakay Péter* lelkész-esperes volt. A faszori evangélikus gimnáziumban érettségizett 1936-ban. Papi család sarjaként maga is elhívást kapott a lelkészi szolgálatra, ezért az érettségit követően Sopronban megkezdte teológiai tanulmányait. Édesapjának gyülekezetében, Bánkon prédikált először, 1936 karácsonyának második napján. A lelkészi szolgálatot 1940-ben kezdte meg. Két éven át volt *Kovács Sándor* püspök titkára. A püspök halála után segédlelkész volt, először Léván, majd Tordason. 1943. január 6-tól *Kalavszky Kálmán* tabányai lelkész segédlelkésze lett. Itt ismerte meg, majd jegyezte el 1944 szeptemberében *Kalavszky Theát*, akit 1945 februárjában feleségül vett. Ez év őszétől két éven át a hadifogságban lévő *Harmati Béla* lelkészt helyettesítette Ósagárdon.

Harmincévesen, 1947 adventjének első vasárnapján kezdte meg szolgálatát a Nógrád megyei Vanyarcon. Isten három leánygyermekkel ajándékozta meg a lelkészcsaládot. Pédás családi életet éltek, gyermekeiket innen iskoláztatták. Schultz Jenő negyvenegy éven át, egé-

szen 1988 őszéig, nyugdíjba vonulásáig itt végezte szolgálatát. Ezzel a mindenkor vanyarci lelkészek szolgálati idejét tekintve is csúcstartó lett.

A több mint négy évtized alatt igen szoros kapcsolat alakult ki a gyülekezet és lelkésze között, „egymásra találtak”, és az adott történelmi kor különféle nehézségei és próbái között is mindvégig megmaradt a békességes és szeretetteljes viszony. A pozitív lelkészi példamutatás meghatározó volt a szinte teljesen evangélikus faluban. Csak néhány adat a negyvenegy esztendőből: Schultz Jenő tisztelendő úr megkeresztelt Vanyarcon ezerhúsz gyermeket, s eltemetett hatszázhuszonhat gyülekezeti tagot. Éves átlagban tehát huszonöt keresztelődő és tizenöt temetésen szolgálhatott. Létszámában is gyarapodott a gyülekezet és a település.

Schultz Jenő egyházzenei tevékenysége is jelentős volt, énekkart alapított, felesége, Thea néni pedig évtizedekig ült az orgonapadnál. Emellett a személyes lelkigondozás, a látogatás is rendkívül fontos volt számára. A gyülekezet szerette szelíd és bölcs pásztort, aki tudott hallgatni, meghallgatni, azután Istenre mutatni.

Negyvennyolc évi aktív lelkészi szolgálat után hetvenegy évesen vonult nyugdíjba. Budafokon, családi körben töltötte ezeket az éveket. Felesége 2007. június 28-án hunyt el. Ő maga testi erejében gyengülve, de lelki-szellemi frissességét mindvégig megőrizve május 21-én aludt el csendben. A gyászjelentésen *Pál Rómaiakhoz írt levelének* gyönyörű himnusza jelent meg a család hitvallásaként: „*Meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.*” (Róm 8,38–39)

Nagyszámú gyülekezet, családtagok, rokonság és volt szolgatársak vették körül áldó-elbocsátó igével a poraiban még egyszer gyülekezetébe visszatért idős lelkipásztort. Temetése egy héttel később, június 25-én volt Budafokon, családi körben.

■ SZABÓ ANDRÁS

HIRDETÉSEK

Ünnepi istentisztelet Szécsényben. A város evangélikus gyülekezete tisztelettel invitálja önt és kedves barátait ünnepi istentiszteletére, amelyet az önállóvá válásuk utáni első felügyelőjük, *Pulszky Ágost* politikus, jogász, szociológus születésének 170., valamint templomuk szentelésének 117. évfordulója alkalmából július 3-án, vasárnap 16 órakor tartanak.

Meghívó templom-újraszentelésre. „*Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által.*” (Ef 2,20–22) Szeretettel meghívjuk a Lucfalvai Evangélikus Egyházközség felújított templomának újraszentelésére. Az ünnepi istentisztelet július 3-án, vasárnap 10.30-kor kezdődik templomunkban. A szentelés szolgálatát *dr. Fabiny Tamás*, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke végzi.

Jelentkezés parókusi alkalmassági vizsgálatra. A Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület Püspöki Hivatala értesíti a hatéves képzésben részesült, 2014 októbere előtt ordinált beosztott lelkészeket, hogy az október 3-ára tervezett parókusi alkalmassági vizsgálatra július 8-ig kell írásban jelentkezni a püspöki hivatalban (postacím: 9001 Győr, Pf. 1639; e-mail: nyugati.kerulet@lutheran.hu). A püspöki hivatal a jelentkezések beérkezését követően küldi ki az írásbeli feladatok és a szóbeli tételek anyagát.

GYÁSZJELENTÉS

Megrendüléssel, de Isten akaratát elfogadva tudatjuk, hogy *Nagybocskai Vilmosné* született *Ulbrich Livia* életének 92. évében rövid szenvedés után június 16-án elhunyt. A nagyatádi evangélikus templomban történt búcsúztatása után hamvait június 27-én helyeztük férje sírjába. Jézus mondja: „...aki hisz énbenem, ha meghal is, él...” (Jn 11,25) A gyászoló család

Szentháromság ünnepe után 6. vasárnap – Róm 6,3–11

Életre keresztelve!

A VASÁRNAP IGÉJE

A Szentháromság ünnepe utáni 6., gyümölcsstermő vasárnapon Istennek egy ismert, mégis újra meg újra felfedezésre váró ajándéka kerül elénk: a keresztség. Engem mindig meghök-kent, amikor az ige kérdez: „Vagy nem tudjátok...?”

Mit tudunk? Vasárnapról vasárnapra keresztelünk gyermekeket, sokszor nem is egyet. Szép ünnep. Együtt a család és a gyülekezet. Ének, missziói parancs, igehirdetés, ismeretlen és ismerősen hangzó nevek, gyermekírás. Hálaadás, köszönet Istennek az új életért, hittel teli vágyakozás a folytatásra. Drága lehetőség, személyre szabottan.

Néhány hete egy édesanya felhívott telefonon, és azt a meglepő kérdést tette fel, hogy érdemes-e megkeresztelni a gyermekét, megéri-e. „A legjobb befektetés!” – válaszoltam a legkomolyabb hangomon. Így gondolom és hiszem!

Ma semmi sem biztosabb annál, mint ha rábizzuk magunkat Isten végtelen, mindent megelőző szeretetére, és gyermekeinket is hozzá visszük. Ez a felszín, de tudjuk-e, mondjuk-e, éljük-e azt, ami a mélyben van? Amiért le kell merülnünk. A keresztség csak akkor teremheti meg életet, közösséget és üdvösséget adó gyümölcsöt, ha felismerjük a mélységét, és a felkészítéskor beszélünk róla. A bűnről, a halálról, az életről, az üdvösségről. Hogy értelmet nyerjen a legnagyobb titok, amelyet Isten adni akar minden megkeresztelt gyermeknek.

„Megbocsáttattak a te bűneid!” – hangzik egy kicsiny gyermek felett. Ez

nem ünneprontás, ez a bűn kezelése. Élet és halál mezsgyéjén állunk, úgy, mint a búcsúáskor, amikor valaki hazamegy közülünk. Ezzel kezdődik minden. A kapcsolat létrejön, helyreáll Isten akaratóból és kegyelméből.

Gyermekkori emlékem, amikor a viszkető szűnyogcsípésemre nagyanyám a körmével erősen keresztet rajzolt. Most fáj, de elmúlik a viszketés – vigasztalt, és így lett. Pál bonyolultabban mondja el nekünk a gyermek számára olyan egyszerűen elfogadhatót: Isten szeretete életformáló erő világunkban. Ennek az erőnek útja, célja, tartalma van a jövő felé.

Mit látunk? Mit hiszünk? Nemcsak gyermekeket keresztelünk, hanem felnőtteket is. Előtte beszélgetünk, ők vívódások közepette izlelgetik a gyümölcsöt. Akarom-e? Vállalom-e? Az emberi oldalát látják, mintha mi döntenénk. A másik oldal mégis mindig ott van, rejtetten, láthatatlanul, ránk bízottan.

Egy nagyobbacska gyermek a keresztelés után megkérdezte: ennyi volt az egész? „Tudod, most még csak ennyi látszik belőle – feletem. – Majd később...” Nem spórolható meg az út. Pál ránk bízta a titkot: meg kell halnunk Jézussal, hogy feltámadhassunk vele, új életre, önmagunkért, szeretetünkért, a reánk bízottakért. A „vagy nem tudjátok?” kérdést követhetné a „vagy nem is akarjátok?” kérdés is. Egyedüli válasz a hit. „Aki hisz, és megkeresztelkedik...” (Mk 16,16)

Hogyan és kinek élünk? A keresztség az élet lehetőségét adja, az üdvösségre tár kaput. Kapcsolat jön létre Isten akaratóból, az ember jó döntése, szándéka szerint. A templom ajtaján kilép-

ve van-e hatása, van-e következménye az élet mindennapjaira? Egy másik nagyobacska, frissen keresztelt gyermek mosolyogtató, de nagyon őszinte és bizakodó kérdése volt: látszik rajtam?

„Meg vagyok keresztelve.” Luther híres mondata olyan biztos pontja egész életünknek, amelyről soha nem feledkezhetünk el, amelyhez mindig visszamehetünk. Nem csupán az alkalom fontos, hanem a Krisztussal való közösség is. Vele élni, járni, kapcsolatban lenni, a keresztségben kapott ígéretére hagyatkozni.

Nem nekünk kell kitalálni a következő lépést, hanem a Szentlélek vezetése alatt élhetjük bizonyágtevő életünket. Követhetjük a keresztségben velünk szövetséget kötő Urunkat, átlépve minden emberi lehetőségen. Ha átléptünk a halálból az életre, újjászülettünk. Új életben járhatunk. Látszik-e rajtunk?

„Vagy nem tudjátok...?” – kérdezett a mai igénk. Választ vár, döntés elé állít, hiszen Isten mindent megtett értünk. Meghalt a mi bűneink miatt, legyőzte a halált, hogy legyen esélyünk vele élni.

Ezt a drága örömhírt osszuk meg mindenkivel! Minden keresztelő erősítsen meg bennünket ebben a csodálatos ajándékban.

■ KIS JÁNOS

Imádkozzunk! Urunk! Felemeled tekin-
tetünket ezen a vasárnapon. Ellenfény-
ben nézünk rád, hogy jól láthassuk éle-
tünket. Olyan jó tudni, hogy gyermeke-
id lehetünk. Akaratodból és azok szere-
teiből, akik döntöttek keresztségünkről.
Adj hitet, hogy napról napra élni tudjunk
ajándékaidból, és továbbadhassuk őket
a ránk bízottaknak. Kérünk, így légy ve-
lünk életben, halálban, kegyelmed meg-
látásában! Ámen.

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

„Így szól az Úr, a te teremőd [...]: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” (Ézs 43,1)

Szentháromság ünnepe után a 6. héten az *Útmutató* reggeli és heti igéi által Isten a keresztség ajándékával megtérésre hív, s e szentségben bűnbocsátó szeretetének zálogát adja. Miért teszi ezt népének szabadító Ura? (A választ lásd Ézs 43,4.) „Krisztus szereti az egyházat, és önmagát adta érte, hogy megszentelje, és megtisztítsa a keresztséggel az ige által.” (Ef 5,25.26; LK) Isten néven szólítja és sötétségből világosságra hívja gyermekeit. „Jézus Krisztus a világ világossága, nála van örökké az élet forrása.” (GyLK 699) Jézus utolsó parancsa mindenkor követőinek szól: „Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket...” (Mt 28,19–20) Pál kérdez, s felel is: „Vagy nem tudjátok, hogy mi [...] Krisztus [...] halálába kereszteltettünk? [...] A keresztség által ugyanis eltemettettünk vele a halálba, hogy [...] új életben járjunk.” (Róm 6,3–4) Luther tanítja: „Krisztus a keresztségbe minden időre belevegnyitette ártatlan, piros vérért. Mert a szent keresztséget is ugyanaz a vér szerezte meg nekünk, amely értünk kiomlott és bűneinkért megfizetett.” Isten átvitte népét a kettévált vizű tengeren: „Izráél fiait szárazon mentek be a tenger közepébe, a víz pedig falként állt mellettük jobbról és balról.” (2Móz 14,22; lásd 1Kor 10,1.2) Az első gyülekezet élete háromezer keresztelővel kezdődött pünkösdkor, Péter szavára: „Térjete meg, és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. Mert tiétek ez az ígélet, és gyermekeiteké, só...” (ApCsel 2,38–39) Filippiben Pál ezt mondta a börtönőrnek: „Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülj [...]. Ő pedig [...] azonnal megkeresztelkedett egész háza népével együtt.” (ApCsel 16,31.33) Jézus figyelmezteti mindenkor tanítványait: „...ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermekek, nem mentek be a mennyek országába.” (Mt 18,3) A gyülekezet Krisztus teste, s mi egyenként annak tagjai vagyunk. „Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk [...], és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.” (1Kor 12,13) A megdicsőült Krisztus nem csak a szárdiszi gyülekezetnek üzeni: „...térj meg! [...] Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem válást teszek nevére az én Atyám előtt...” (Jel 3,3.5) Ne feledjük: Isten szeretetével átölelt, keresztnevünkön szólított, s velünk kívánja tölteni az örökkévalóságot! „Meg vagyok keresztelve!” E tény nem csak reformátóinkat erősítette hitharcában, mert: „Bár testi szem csak vizet lát / E drága keresztségben, / Hit által Krisztus váltságát / Elnyerjük e szentségben.” (EÉ 295,3)

„Nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek.” (Ef 2,19)

Szentháromság ünnepe után a 7. héten az *Útmutató* reggeli és heti igéiben Isten a hit ajándékával örök életre hívja gyermekeit (lásd Róm 6,23). „Izleljétek meg és lássátok, hogy jó az Úr: boldog az az ember, aki benne bízik.” (Zsolt 34,9; LK) „Örvendezetek az Istennek vigasságnak szavával!” (GyLK 708) Jézus a sarokköve Isten hajlékának, s háza népét saját kezűleg vendégeli meg. Ám ő nem kenyérkirály! „Jézus pedig vette a kenyereket, halát adott, és kiosztotta az ott ülőknek; ugyanúgy osztott a halakból is, amennyit kívántak. Amikor pedig jóllaktak, így szól tanítványaihoz: Szedjétek össze a maradékot...” (Jn 6,11–12) Az első gyülekezet tagjai „kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban. Mindennap [...] házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben; dicsérték Istent...” (ApCsel 2,42.46.47) Jézus minket is tanít, s kijelenti önmagát: „...aki hisz, annak örök élete van. Én vagyok az élet kenyere. [...] Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le: ha valaki eszik eből a kenyérből, élni fog örökké...” (Jn 6,47.48.51) Máig hangzik a hívás: „...minden készen van, jöjjetek a menyegzőre!” Krisztus a maga testében egyesíti Isten új népét, s általa van szabad utunk a királyi menyegzőre. De mi ne legyünk méltatlanná vált meghívottak! „Mert sokan vannak az elhívottak, de kevesen a választottak.” (Mt 22,4.14) Kornéliusz házában Péter beszélni kezdett: „Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt és igazságot cselekszik. [...] Ó a mindenség Ura!” (ApCsel 10,34–36) Az úrvacsorában való részesedés kettős közösséget hoz létre: Jézussal s a gyülekezet tagjaival. „Mivel a kenyér egy, mi is mindannyian egy test vagyunk, mert mindannyian az egy kenyérből részesedünk.” (1Kor 10,17) Halála előtt Jézus az utolsó páskavacsorán s az első úrvacsorán vett részt tanítványaival. „Vágyva vágytam arra, hogy szenvedésem előtt megegyem veletek ezt a páskavacsorát. [...] És vette a kenyeret [...]: Ez az én testem [...]. Hasonlóképpen vette a poharat is [...]: E pohár az új szövetség az én vérem által...” (Lk 22,15.19.20) Luther tanítja: „Ahol azt látod, hogy a szentségeket helyesen szolgáltatják ki, biztosan tudhatod, hogy Isten népe ott van. Ha hited jól gyakorlod s erősíted, meglásd, milyen boldog, gazdag menyegzői lakomat készítt oltáránál Istened!” „Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!” „Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük őt, mert eljött a Bárány menyegzője...” (Jel 19,9.7) „Örülj szívem, / Vigadj lelkem, / [...] Vacsorához mégy Jézushoz, / Hivatalos vagy te itt.” (EÉ 309,1) ■ GARAI ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (július 3.)

Az éjszaka múlik, a nappal pedig már közel van. Vessük el tehát a sötétség cselekedeteit, és öltük fel a világosság fegyvereit. Róm 13,12 (Jóel 2,11c–12; Mt 28,16–20; Róm 6,3–8[9–11]; Zsolt 135) A sötétben könnyebb olyasmit tenni, amit szégyellünk, ami titkos, ami rejtegetnivaló. Ami gonosz, ami embertársunk ellen, annak kárára való. Ami vállalhatatlan. Ami bűn. Persze manapság már sokan mindenféle szégyenérzet és bujkálni akarás nélkül a nap világánál is megcselekszenek gyalázatos dolgokat, nem szükséges a jól elrejtő sötét. Pál apostol nyilván arra akar rámutatni, hogy se világosban, se sötétben ne fogalmazódjék meg bennünk fondorlatosság. Szűnjék bennünk a sötét, és Jézus világossága töltsön be minket.

Hétfő (július 4.)

Éneklek az Úrnak, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek. Zsolt 104,33 (Ef 5,19; 2Móz 14,15–22; 2Móz 18,1–27) Drága nagymamám jut eszembe, aki énekel az Úrnak, amíg élt. Mindig énekel, néha nótákat is, magyar nótákat, de legtöbbször az énekeskönyvből. Azzal altatott, azzal végezte a munkáját, dicsőretre járt a kezében a fakanál és a kapa. Azt mesélte, élete során olyan sok szenvedés, fájdalom érte, hogy azt másképp nem is tudta volna elviselni, csak dicséző énekeket énekelve. Egy idő után már nem a szenvedésre emlékezett, hanem megerősödött szívvel tudta valóban halálával énekelni, hogy „Jézus, boldogságom...” Legyen a mi ajkunkon is dicséretként, hálaaként az ének, amíg vagyunk, amíg lehet. Hogy odaát folytathassuk a megkezdett éneket.

Kedd (július 5.)

Kezed alkotott és megerősített, tégy értelmessé, hogy megtanuljam parancsolataidat! Zsolt 119,73 (1Kor 1,4–5; ApCsel 2,32–40; 2Móz 19,1–25) Sokszor azt gondoljuk, elég érezni, hit által szinte könnyedén behelyezkedni abba, mi is Isten kérése, parancsa az ember számára. Persze a hitünk sok olyan dolgot meglátat velünk, amelyeket korábban másképp észleltünk, érzékelünk, és ezáltal hatalmas változások állnak be az életünkben. De ne feledjük el azt, amit ma a zsoltáros fogalmaz meg: kérjük szüntelenül Istent, hogy a döntéshelyzetekben, életünk útvesztőiben legyen világos látásunk. Hadd tudjuk meglátni, mi a jó, és mi a rossz; és ne csak meglátni vagy kimondani tudjuk a jót, hanem választani.

Szerda (július 6.)

Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! 1Kor 16,13 (Zof 3,15b; ApCsel 16,23–34; 2Móz 20,1–21) A napokban lakásfelújítás kezdődött nálunk. Rengeteget dobozoltam, pakoltam, cipeltem a sok holmit egy emelettel feljebb. Hamar elfogyott az erőm. Leginkább azért, mert nincs olyan sok. Nem véletlen, hogy az apostol férfierőről beszél, hisz a harmadik napon már a könnyebb dobozok felemeléséhez is a férjemet hívtam segítségül. Legyünk mindenkor olyan erők a hitben, mint testi erőben a férfiak! Vigyázzunk, mind nők, mind férfiak, mert ez a fajta erő könnyen szalad, könnyen fogy, és ellankadunk, elesünk. Kérjük naponként az Urat, hogy segítsen megállni a hit küzdelmében.

Csütörtök (július 7.)

Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok! Jer 1,7 (ApCsel 18,9–10; Mt 18,1–6; 2Móz 24,1–18) Isten megbízta Jeremiást valamivel, nem is akármivel, és a próféta húzódozott a feladattól, fiatalságára hivatkozva. Mi is sokszor találunk valami kifogást. Fialat vagyok, öreg vagyok, alkalmatlan vagyok, gyenge vagyok, elfoglalt vagyok. Amikor Isten megszólít, hív vagy éppen küld, bizony könnyen meghátrálunk: majd más... Ám Isten nem véletlenül hív és szólít éppen minket. Célja, terve van az életünkkel, és bizony feladatot is szeretne ránk bízni. Hallgassuk meg, és legyünk engedelmes szívű tanítványok.

Péntek (július 8.)

Miután régen sokszor és sokféleképpen szólott Isten az atyákhöz a proféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólott hozzánk. Zsid 1,1–2 (Zsolt 50,1; 1Kor 12,12–18; 2Móz 25,1–22) Jézus Krisztus földi élete, halála és feltámadása óta benne, rajta keresztül ismerhető meg, ragadható meg számunkra Isten. Mindegy, hogy száz vagy kétezer év telt el azóta, Isten időszámítása másképp működik. A lényeg: Isten Fia azért született erre a világra, azért halt meg, és azért dicsőítette meg őt az Atya, hogy általa egyenes utunk legyen őhozzá; a tanításai, a csodái, megváltó műve megragadjon bennünket, és utat jelöljön ki számunkra. Hiszen ő maga mondta: senki sem mehet az Atyához, csak általa.

Szombat (július 9.)

Ó, Uram, Uram! Nagy hatalmaddal és kinyújtott karoddal te alkottad meg az eget és a földet; neked semmi sem lehetetlen! Jer 32,17 (2Kor 1,9–10; Jel 3,1–6; 2Móz 32,1–14) Kilátástalan helyzetekben sokszor elcsüggedünk, és elfogytokozik a reménységünk. Ilyenkor jó Isten hatalmas tetteire gondolni, Jézus csodáira, a szava nyomán gyógyulóokra, a szava hallatán megtérőkre. Mert olyan Istenünk van, aki ég és föld megalkotója, aki a világ megtartója. Neki mi volna lehetetlen? Olyan Istenünk van, akit lehet ostromolni, kérni, hogy tekintsen ránk, aprócska, de neki oly fontos teremtményeire: hallgasson meg, és a számunkra teljesíthetetlennek tűnő próbában is legyen támaszuk, erőnk. ■ KECZKÓ SZILVIA

KRÓNKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evellet@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikuslet.hu.
• Hirdetésfelvétel: hirdetes@evelet.hu. Előfizetés: kiado@lutheran.hu.
• Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519.
Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA MÁRIA (maria.balla@lutheran.hu).
Korrektor: MATE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com).
Tervezőszerkesztő: SZABÓ DAVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu).
Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518.
Felelős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu).
Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.).
Felelős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletág ingyenes telefonszámán: 06-1/767-8262 és a Luther Kiadónál.
• INDEX 25 211, ISSN 2498-5309.

